

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'
תלה"מ 19352-09-21
תלה"מ 25715-11-21
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט רן ארנון

תובעת נ' ק' א'
ע"י ב"כ עוה"ד אירה אלקלעי רובין

נגד

נתבע ע"י ל'
ע"י ב"כ עוה"ד אברהם אמיר

פסק דין

תחילת הליכים אלה בתביעה לקביעת אבהותו של הנתבע ביחס לקטין (תמ"ש 56478-06-20) בה ניתן ביום 6.5.21 פסק דין לפיו הנתבע הוא אבי הקטין, ואשר מתוצאותיה קמו 4 תביעות המתנהלות בין הצדדים, שלוש מתוכן הגישה האם ביום 13.9.21 ואלו הן:

תלה"מ 19313-09-21 – תביעה למזונות קטין ומדור; ש"ש 19352-09-21 – תביעה לשינוי שם; תלה"מ 19324-09-21 – תביעה לאחריות הורית וזמני שהות. בתביעה זו התקיים דיון ביום 15.11.21 בו הצהיר האב כי אינו מעוניין בשום קשר עם הקטין, לא כיום ולא בעתיד, ולפיכך ניתן פסק דין הקובע כי האחריות ההורית המלאה והבלעדית על הקטין תהיה בידי אמו.

את התביעה הרביעית הגיש האב ביום 11.11.21 (תלה"מ 25715-11-21) והיא תביעה נזיקית-חוזית במסגרתה עותר האב לחייב את האם לפצותו בגין עוולת התרמית וגניבת זרע, פגיעה בפרטיות והפרת חובת תום הלב. את שווי התביעה העמיד האב על 250,000 ₪.

הדיון בתביעות אלה אוחד ופסק הדין ניתן לגבי כלל המחלוקות בין הצדדים. למען נוחות הדיון, בתביעות האישה (תלה"מ 19313-09-21; ש"ש 19352-09-21; תלה"מ 19324-09-21) היא תקרא להלן "התובעת" או "האם" והאיש יקרא "הנתבע" או "האב" ואילו בתביעתו הנזיקית (תלה"מ 25715-11-21) האיש יקרא להלן "הנתבע" או "האב" והאישה תקרא "הנתבעת" או "האם".

רקע עובדתי ודיוני רלוונטי:

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

1. הצדדים יהודים רווקים, מתגוררים בXXXX, אינם נשואים ולא מתגוררים יחד. כתוצאה מקשר של מספר חודשים שכלל יחסי אישות נולד הקטין ר' א' א' ביום XX.XX.2019. עם היוודע דבר ההריון בא הקשר לסיומו, על כך אין מחלוקת.
2. התובעת פתחה בהליך י"ס 56412-06-20 ביום 23.6.20 אשר נסגר בהיעדר הסכמות, ביום 17.9.20. בד בבד, הוגשה תביעה לאבהות (תמ"ש 56478-06-20) במסגרתה נערכה בדיקת אבהות במעבדה לסיווג רקמות במרכז הרפואי רמב"ם, ובהתבסס על תוצאותיה ניתן פסק דין הקובע כי הנתבע הוא אביו של הקטין. בכל ההליכים שמתנהלים הבהיר האב כי הוא אינו מעוניין בקשר עם הקטין.
3. כאמור, ביום 13.9.21 הוגשו תביעות האישה למזונות הקטין, לזמני שהות ולשינוי שם משפחת הקטין באופן שלשם המשפחה יתווסף שם משפחת האב. במסגרת תביעת המזונות הוגשה בקשה לפסיקת מזונות זמניים. לבקשה הוגשה תגובה מפורטת מטעם הנתבע.
4. התקיימה ישיבת קדם ראשונה ביום 15.11.21 במסגרתה ניתנה החלטה על סגירת תיק זמני שהות לאור סירובו של האב לקיים זמני שהות כלשהם עם הקטין, וכן ניתנה הוראה לקבלת תסקיר סעד שעניינו שאלת שינוי שם משפחתו של הקטין על ידי הוספת שם משפחתו של האב.
5. במסגרת דיון קדם המשפט נחקרו הצדדים על ידי, ניתנה החלטה מפורטת בעניין מזונות זמניים עבור הקטין והם נקבעו על סך של 1,300 ₪ לחודש, בצירוף חלקו של הקטין במדור והחזקת המדור בסך של 700 ₪ לחודש. בנוסף לכך, נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הקטין. כן ניתנה החלטה בגין חוב מזונות עבר.
6. תסקיר בעניין שינוי שם המשפחה הוגש ביום 7.12.21 ע"י עו"ס לסדרי דין מXXXX, הגב' XXXX.
7. ישיבת קדם נוספת התקיימה ביום 26.4.22. ישיבת הוכחות התקיימה ביום 14.11.22 בה נחקרו בעלי הדין. איש מהצדדים לא ביקש לחקור את העו"ס ולא הובאו לעדות עדים נוספים זולת בעלי הדין עצמם.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

תביעה לשינוי שם

תמצית טענות התובעת

8. למרות שהאב מתכחש לקטין ואינו בקשר עמו, התובעת מעוניינת שהקטין ידע מי אביו והמשפחה אליה שייך ויישא את שם משפחתו כנהוג בקרב העם היהודי. התובעת מקווה כי בעתיד האב או מי מבני משפחתו יבקשו להכיר את הקטין שהוא חלק ממשפחתם.

9. האם סבלה מהכפשות ועלילות שווא לאחר שנכנסה להריון עם הקטין. הוספת שמו של האב, אף אם אינו מעוניין בקטין, תיטיב עם הקטין בכך שתשייך אותו לאב ותביא לסיום השמועות ותיקון העוול שנעשה.

10. תסקיר העו"ס ממליץ על הוספת שם משפחתו של האב לשמו של הקטין, מתוך ראייה של טובת הקטין ועמדת ב"כ היועמ"ש מצדדת אף היא בהוספת שם משפחת האב.

תמצית טענות הנתבע

11. עתירת האם והמלצות התסקיר נוגדות את הוראות סעיף 3 לחוק השמות לפיהן קטין שנולד להורים שאינם נשואים יקבל את שם אביו רק באם הסכים לכך האב, או שההורים חיים כידועים בציבור.

12. לא זו בלבד שהאב אינו מסכים לכך, אלא שהוא ממש מתנגד להוספת שם משפחתו לשם הקטין, כפי שלא נשאל להסכמתו לעניין שמו הפרטי של הקטין.

13. הקטין בא לעולם במעשה רמייה. הענקת שם משפחה של אב שאינו מעוניין בקשר עם הקטין ושאינו זהה לשמם של הקרובים אליו עשויה רק להזיק לקטין ובוודאי שאין זאת בטובתו. כמו כן יהיה בכך כדי להגביר את תחושת הניכור בקרב הקטין.

14. האם הרתה במתכוון וילדה בניגוד לרצון האב, בכך נשללה ממנו הזכות לבחור האם להביא ילדים לעולם עם התובעת, וכעת האב עומד בפני שלילת זכויותיו פעם נוספת וכפיית רצונותיה של האם עליו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

התסקיר ועמדת ב"כ היועמ"ש

15. נוכח אופי הבקשה התבקשה תגובת ב"כ היועמ"ש וכן תסקיר העו"ס לסדרי דין מXXXX, המתייחס אך לשאלת החלפת שם משפחתו של הקטין לשם משפחת האב, קרי "ל", או הוספת שם משפחת האב לשם הקיים, שם משפחתה של האם, קרי, "לי א".
16. תסקיר העו"ס לסדרי דין הגב' XXXX הוגש לבית המשפט ביום 7.12.21. את מסקנותיה והמלצותיה ביססה העו"ס על מפגש עם כל אחד מההורים בנפרד; סיכום טיפול מהיחידה להתפתחות הילד; ביקור בבית האם וצפיה באינטראקציה בינה לבין הקטין; דו"ח תפקוד הילד ממנהלת המעון.
17. העו"ס ציינה כי האב מסרב לכל קשר עם בנו, וכי לא מומלץ לחייב את האב לקיים קשר עם הקטין בשל החשש כי חיובו יגרום לתוצאה הפוכה והעצמת רמת הדחייה מצידו של האב.
18. כן הומלץ לאב על פניה למסגרת טיפולית שתסייע לו בעיבוד עצם עובדת קיומו של הקטין.
19. למרות האמור, סבורה העו"ס כי הוספת שם האב לשמו של הקטין (כך שיישא את שני שמות המשפחה של הוריו) תיטיב עם הקטין בשל הצורך בבניית זהות, שורשים ושייכות.
20. ב"כ היועמ"ש הסתמכה על המלצות העו"ס, המתיישבות לשיטתה עם טובת הקטין והגנה על האינטרסים שלו, והודיעה כי היא תומכת בהוספת שם משפחתו של האב לשם הקטין, כך שיקרא "לי א".
21. האב התנגד להמלצות התסקיר וטען כי כפיית שם משפחתו איננה לטובת הקטין כי אם עלולה לפגוע בקטין, וציין כי בית המשפט איננו חותמת גומי לתסקירי סעד. אך לא ביקש לזמן את העו"ס לעדות במסגרת שמיעת הראיות.

דיון והכרעה

22. בכל עניין בו מעורב קטין רואה בית המשפט לנגד עיניו שיקול עיקרי אחד והוא טובת הקטין. גם בבואו להכריע בנוגע לשינוי שם קטין השיקול היחיד שמנחה את בית המשפט הוא שיקול טובת הילד (ע"א 486/72 פלוני נ' אלמונית (פורסם במאגרים, 1973).

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

23. לצורך בחינת טובתו של הקטין הקונקרטי מסתייע בית המשפט בדעתם של גורמים מקצועיים (תסקירי סעד, חוות דעת מומחים). ככלל, ובהיעדר טעמים כבדי משקל המצדיקים לסטות מהאמור בהם, בית המשפט ייאמץ את המלצות המומחים במלואן או בחלקן (ר' למשל בג"צ 4238/03 לוי נ. ביה"ד הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נח(1) 481, 488 (2003)).

24. באם סבור בית המשפט שיש לסטות מהמלצות התסקיר או חוות הדעת עליו לתת החלטה מנומקת וברורה מה הם הטעמים שהביאו אותו לדחות את המלצות המומחים (ר' בג"ץ 5227/97 מיכל דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים (פורסם במאגרים, 1998)).

25. בפסיקה נקבע כי אמנם התסקיר איננו חוות דעת מומחה כהגדרתו בסעיף 20 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א-1970, אולם יש לתת לו משקל דומה (בע"מ 4259/06 פלוני נ' היועמ"ש (פורסם במאגרים, 13.07.06); ר' גם רמ"ש (מחוזי תל אביב-יפו) 63553-08-21 ע' א' א' (קטינה) נ' א' א' (פורסם במאגרים, 04.10.2021) וההפניות שם).

26. המלצת העו"ס בתסקיר היא כאמור להורות על הוספת שם המשפחה של האב לשם הקטין.

27. לאחר עיון בטענות הצדדים ולאור הנימוקים שלהלן, לא מצאתי כל עילה לסטות מהמלצת העו"ס בדבר הוספת שם משפחתו של האב לשם משפחת הקטין. מאחר שהצדדים לא טענו לענין סדר השמות והעו"ס לא נתנה דעתה על כך אני קובע ששם המשפחה של הקטין יהיה "ל' א'".

28. פסק הדין לעניין שם משפחתו של הקטין מהווה תעודה ציבורית לצורך רישום הקטין במרשם האוכלוסין או בכל מקום המנהל מרשם על פי דין.

תביעה למזונות קטין ומדור

29. בהחלטה למזונות זמניים חויב האב בסך של 1,300 ₪ לחודש, בצירוף חלקו של הקטין במדור והחזקת המדור בסך של 700 ₪ לחודש. בנוסף לכך, נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הקטין. כן ניתנה החלטה בגין חוב מזונות עבר.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

תמצית טענות התובעת

30. הצדדים היו במערכת יחסים אינטימית למעלה מחצי שנה עד להריונה הלא מתוכנן של התובעת, אז נפרדו הצדדים. חרף תוצאות בדיקת הרקמות הנתבע התכחש לאבהותו, ניתק עמה את הקשר ומעולם לא היה בקשר עם הקטין ולא תמך בו.
31. התובעת נאלצת להסתייע באביה לצורך כלכלת הקטין.
32. אף שאינו מכיר בו, על הנתבע החובה לזון את הקטין מיום לידתו XX.XX.2019, או לחילופין מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך 23.6.2020.
33. הפסיקה העמידה את צרכיו הבסיסיים של קטין שאין צורך בהוכחתם על 1,600 ₪ - 1,700 ₪ בחודש. מבוקש לחייב את הנתבע בצרכי הקטין, וכן עבור חלקו של הקטין ברכיב מדור והחזקת מדור, ובצירוף מחצית הוצאות חינוך ובריאות חריגות.
34. האם העריכה את הוצאותיה עבור צרכי הקטין ההכרחיים על הסך המינימאלי של 1,500 ₪ בחודש עבור כלכלה, ביגוד והנעלה, מוצרי תינוקות כולל מגבונים, טיטולים, מטרנה, פנאי ושונות.
35. האם טוענת להוצאות מדור והחזקתו בסך כולל של 3,460 ₪ לפי פירוט של שכ"ד 2,500 ₪; חשמל 390 ₪; מים 80 ₪; ארנונה (אחרי הנחת של אם יחידנית) 150 ₪; גז 50 ₪; כבלים הוט 290 ₪; חלקו של הקטין באלה (30%) – 1,038 ₪.
36. באשר להוצאות חינוך, בעת הגשת התביעה היה הקטין מצוי במעון בעלות חודשית של 1,700 ₪. כיום נמצא בגן עירייה בעלות שנתית של 1,200 ₪. האם ביקשה לחייב את האב במחצית עלויות החינוך.
37. במועד הגשת התביעה טרם התבררה זכאות האם להשתתפות בשכ"ד מכוח היותה אם יחידנית, בהיעדר תלושי שכר רצופים. בחקירתה העידה שהיא איננה מקבלת סיוע בשכר הדירה, ובסיכומיה לא התייחסה לכך.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

38. מבוקש שלא לקבוע הפחתת סכום המזונות בעת הגעת הקטין לגיל 6 נוכח היעדר כל קשר בין האב לקטין.

תמצית טענות הנתבע

39. האבהות נכפתה על האב ברמייה והותירה אותו במצב כלכלי ונפשי קשה. התובעת מנסה לסחוט כספים לאחר הבטחה ברורה בכתב כי היא לא תדרוש ממנו דבר עבור הקטין.

40. התובעת מציגה מצג שווא לפיו אין ביכולתה לכלכל את הקטין בעוד שהמציאות שונה. ראשית, התובעת לא ממצה את יכולת ההשתכרות שלה ועובדת 4 שעות ביום ללא כל הצדקה. באם הייתה עובדת בשכר מינימום במשרה מלאה הייתה משתכרת כ- 6,500 ₪, מכאן שיש לקבוע שזהו פוטנציאל ההשתכרות שלה. שנית, בנוסף לעבודתה בעסק של אביה מקבלת התובעת סיוע מהוריה, וכן סיוע כלכלי מרשויות המדינה בהיותה אם יחידנית, המגדילים את הכנסתה החודשית. התובעת רכשה לאחרונה רכב חדש ושוכרת דירה משופצת ויקרה.

41. הכנסות האב מסתכמות בכ-8,500 ₪ בחודש מתוך סכום זה משלם דמי מזונות ומדור, לרבות חוב מזונות עבר, החזר הלוואות ואת הוצאותיו הפרטיות.

42. בנסיבות המקרה, ובהתחשב בכך שלאם יש יכולת לספק את צרכי הקטין מחד, ומצבו הכלכלי הקשה של האב מנגד, אין לפסוק מזונות. ככל שבית המשפט ימצא כי יש לחייב את האב יש להתחשב במצבו הכלכלי, בנסיבות הולדת הקטין וכן בהוראות הפסיקה.

43. בנוסף אין לאפשר לאם לצאת נשכרת ממעשה הרמייה וכפיית האבהות על האב ויש לחייבה לשפות את האב בכל סכום מזונות שייפסק נגדו.

דיון והכרעה:

44. אתחיל ואומר, כפי שאמרתי בהחלטה למזונות זמניים, כי לנסיבות בואו לעולם של הקטין אין כל רלוונטיות לפסיקת דמי מזונותיו שכן "זכויות הילד גופו אינן צריכות להיות מושפעות ממצגי שווא בין ההורים.." (פנחס שיפמן "הורה בעל כורחו - מצג שווא לגבי

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

שימוש באמצעי מניעה" משפטים י"ח תשמ"ט, 461). "הקטין אינו אשם ו/או אחראי לעוולות הוריו. הוא אינו אמור להינזק כלכלית ו/או מבחינת רווחתו בשל הטעמים והנסיבות בהן נולד". "כבר נכתב נכוחה, שגם אם בהתנהגות ההורים יש משום עוולות משפטיות, הרי שאין באלו כדי להשפיע על חובת האב לזון את בנו." תמ"ש (משפחה נצרת) 52057-05-15 נ.ד. נ' ג.ב.ע (נבו 18.04.2016).

45. בשים לב להוראות סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט - 1959, לפיהן חיוב אדם במזונות ילדיו הקטינים ייעשה לפי הדין האישי החל עליו, הרי שיש להחיל בענייננו את הוראות הדין העברי, שכן הצדדים יהודים.

46. הדין העברי איננו מתחשב בשאלת הפיכת האב בעל כורחו בכל הקשור לחיובו של האב במזונות. החיוב במזונות הוא חובת האב כלפי הקטין, בין שהוא מכיר בו ובין שלא. (ראו למשל פסק דינו של כב' השופט דנציגר בתיק בע"מ 8542/10 פלוני נ' פלונית (פורסם במקורות, ביום 29.12.10). על פי הדין העברי חייב האב באופן אבסולוטי ובלעדי בכיסוי מלא של מזונותיו ההכרחיים של הקטין עד הגיעו לגיל 6 שנים. באשר לנשיאה בצרכים שהם מעבר לצרכיו ההכרחיים וכן באשר לצרכי הקטין לאחר שמלאו לו 6 שנים, החובה נלמדת מדיני הצדקה וככלל מוטלת על שני ההורים יחד ונקבעת על פי יכולותיהם הכלכליות והיחס בין הכנסות ההורים, וכן בהתחשב בזמני השעות בפועל וכלל נסיבות המקרה (ר' בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני (2017, פורסם במאגרים), ופסיקה ענפה לאחריו).

יכולתם הכלכלית של הצדדים

השתכרות האם:

47. האם עובדת בעסק של אביה (קייטרינג מוסדי). בהחלטה למזונות זמניים יוחסה לה הכנסה של כ- 4,000 ₪ בחודש. התובעת העידה כי לפני שהרתה עבדה בעבודה נוספת (חנות) בשעות הערב ממנה הרוויחה כ- 3,000 ₪.

48. בחקירתה נשאלה והעידה כי הכנסתה מורכבת משכר של 4,300 ₪, דמי מזונות 2,000 ₪ וחוב מזונות עבר 700 ₪. בסיכומים טענה ששכרה עומד על כ- 2,500 ₪ בחודש.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

49. התובעת טענה כי גם כאשר תוכל לצאת לעבוד במשרה מלאה, פוטנציאל הכנסתה לא יעלה על גובה שכר המינימום, בוודאי בשים לב לכך שהיא אם יחידנית. התובעת לא סיפקה הסבר מניח את הדעת לכך שעבודתה כיום מסתכמת ב-4 שעות ביום:

ש. **ואת עובדת רק 4 שעות ביום**

ת. נכון

ש. **באיזה שעות הילד בגן**

ת. משעה 8 ועד 15:00, בגן עירייה.

ש. **אז למה רק 4 שעות את עובדת**

ת. אני עובדת משעה 100 ועד 14:00, כי זו המשרה שלי. אבא שלי לא צריך אותי מעבר לשעות אלה.

ש. **למה את לא מחפשת עבודה נוספת**

ת. כי אין עבודות. מאוד קשה למצוא היום עבודה. מעבר לכך שאני מגדלת ילד לבד וצריכה לבשל ולכבד ולנקות ולעשות קניות והכל על הגב שלי וזה קשה. את זה עברנו בילדות.

ש. **אז את לא רוצה לעבוד מעבר ל-4 שעות**

ת. לא שאני לא רוצה אלא לא יכולה. מעבר לזה שצריכה לארגן את הילד לגן, כשהוא חוזר הוא צריך לקבל ארוחה חמה ויש כביסות וניקיונות.

(ר' עמ' 13, ש' 1 - 13)

50. אציין כי התובעת הייתה בעבר בהליך פש"ר בשל חובות וניתן לגביה צו כינוס לפיו חויבה בתשלום חודשי של 400 ₪, לדבריה לא הצליחה לעמוד בצו התשלומים והליך הפש"ר בוטל ביום 25.11.20. בחקירתה העידה כי נמצאת כעת בתהליך לחדש אותו (ע' 4 ש' 16), אולם לא ניתנה לכך כל התייחסות בסיכומיה.

51. בהקשר זה מקובלת עליי טענת האב כי האם לא ממצה את יכולת השתכרותה. אין כל הצדקה לכך שהאם עובדת 4 שעות ביום בלבד ולא הונח לפני טעם של ממש מדוע לא לייחס לה פוטנציאל הכנסה בגובה שכר המינימום במשק שעומד כיום על 5,571 ₪ לחודש ברוטו עבור משרה מלאה.

52. לפיכך אני קובע כי פוטנציאל ההשתכרות של האם הינו 5,000 ₪.

השתכרות האב:

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

53. הנתבע עובד במשרה מלאה כ-XXX XXXX. מתלושי השכר שצורפו על ידו עולה כי הכנסתו במונחי נטו עומדת על סך 9,480 ₪, אך לאב החזר חודשי של הלוואות דרך השכר בגובה של 901 ₪, כך שבפועל שכרו המתקבל נמוך יותר. לטענתו ממצה את פוטנציאל השתכרותו ומרוויח כ-8,500 ₪ בחודש. נתונים אלה גם עולים מתחשיב הוצ"פ. החישוב שנעשה בתיק ההוצאה לפועל התייחס, ככל הנראה, להכנסה פנויה לאחר החזר הלוואות. בפועל ההשתכרות כפי שמשקפת מתלושי השכר עומדת על 9,480 ₪ במונחי נטו. החזר ההלוואות יסתיים מן הסתם ויש להניח כי הנתבע, בהיותו אדם בריא וצעיר העובד במקום עבודה קבוע כבר 5 שנים יוכל להתקדם במקום עבודתו ולשפר את שכרו.

54. כמו כן טען האב כי קיימים לו החובות הבאים: 32,000 ₪ בהוצ"פ יתרת חוב מזונות; יתרת חובה בעו"ש בבנק הפועלים 28,600 ₪; יתרת הלוואה לבנק הפועלים 110,500 ₪ (בהחזר חודשי של 1,800 ₪); יתרת הלוואה לבנק מזרחי 15,000 ₪ (החזר באמצעות ניכוי משכר 900 ₪). לתצהיר עדות ראשית צורף מסמך המעיד על הלוואה נוספת שנלקחה מהבנק הבינלאומי על סך של 120,000 ₪. הלוואה זו כיסתה, ככל הנראה, את ההלוואה שנלקחה מבנק הפועלים (בתצהירו לא טען הנתבע כי ישנו חוב לבנק הפועלים או החזר הלוואה וציין רק את החזרי הלוואה לבנק המזרחי ובנק הבינלאומי).

55. עיון בדפי החשבון שצורפו לכתב התביעה מעלה את העובדות הבאות: ההלוואה מבנק מזרחי המשולמת באמצעות מקום העבודה (ע"י הפחתה מתלוש השכר) נלקחה על סך של 30,000 ₪, למשך 36 חודשים תשלום ראשון ביום 10.6.21. מכאן, שנותר החזר של 10,000 ₪ בלבד והוא יסתיים בעוד שנה בדיוק, כפי שגם עולה מלוח הסילוקין. ביחס להלוואה מבנק הבינלאומי הרי שיתרת הלוואה זו עמדה ביום 30.9.22 על סך של 117,848 ₪. החזר החודשי בגין הלוואה זו עומד על 1,676 ₪ והיא מסתיימת בחודש 7/2029. עיון בסכומי ההלוואות מעלה כי ההלוואה שנטל הנתבע מהבנק הבינלאומי ביום 12.7.22 על סך של 120,000 ₪ הותירה בידו, לאחר סילוק ההלוואה בבנק הפועלים, סכום של כ-28,000 ₪ בחישוב זהיר. ההלוואה בבנק הפועלים עמדה בחודש 10/21 על סך של 107,241 ₪ כאשר התשלום החודשי עומד על 1,940 ₪. היות שחלפו עוד 8 חודשים עד שניטלה ההלוואה מהבנק הבינלאומי אז יתרת ההלוואה בחודש 7/22 בבנק הפועלים עמדה על כ-92,000 ₪, פועל יוצא מכך הוא, כי מאחר שהנתבע נטל הלוואה בסך של 120,000 ₪, נותרו בידו לאחר סילוק הלוואות בנק הפועלים, כ-28,000 ₪.

56. באשר להוצאותיו, טוען האב להוצאות חודשיות כוללות של 10,730 ₪, סכום המורכב משכ"ד 2,100 ₪; חשמל ומים 300 ₪; כבלים ואינטרנט 280 ₪; כלכלה 2,500 ₪. בתוך

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

סכום זה כולל האב את תשלומי המזונות החודשיים בסך של 2,000 ₪ + 750 ₪ הפרשי מזונות עבר + ריבית והצמד של הוצל"פ. לאור האמור, טוען האב כי לא נותרת בידו הכנסה פנויה וכי הגרעון החודשי שלו גדל מידי חודש והריבית מגדילה את יתרת החוב. לאב אין הכנסות נוספות. האב טען שמתמש ברכב של הוריו, משלם עליו הוצאות דלק ולעיתים עבור טיפולים.

57. הכנסתו של האב אם כן עומדת על כ- 9,500 ₪. אינני מתעלם מעול ההלוואות הרובצות על האב. מנגד, בחירתו של האב שלא לקחת חלק בגידול הקטין מאפשרת לו זמן פנוי ועליו למצות פוטנציאל השתכרות, לעבוד שעות נוספות, לצמצם הוצאות אישיות (הוצאות כלכלה על סך של 2,500 ₪ למשל) ולפרנס את בנו, גם אם הוא לא מכיר בו.

יישום פרטני של חישוב דמי המזונות:

58. כאמור בהחלטה למזונות זמניים נקבע כי על האב לשלם סך של 1,300 ₪ לחודש, בצירוף 700 ₪ לחודש, חלקו של הקטין במדור והחזקת מדור. כן, נקבע כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הבריאות והחינוך החריגות של הקטין.

59. בחישוב סכום המזונות הזמניים נלקחה בחשבון העובדה שהאב, לפי דרישתו, אינו מקיים כלל זמני שהות עם הקטין.

60. הקטין בענייננו מתחת לגיל 6 שנים והחובה לשאת במזונותיו מוטלת על האב ואינה תלויה ביכולתו הכלכלית. לאור גילו יש לחלק את צרכיו לצרכים הכרחיים (כלכלה, ביגוד והנעלה, מדור והוצאותיו, בריאות, חינוך, תקשורת ונסיעות) וצרכים שאינם הכרחיים (נופש וטיולים, בילויים וכיו"ב).

61. לעניין צרכי הקטין האם העידה כי היא עושה קניות אחת לשבוע בסכום של כ- 400 ₪ בחודש. קונה כ- 3 קופסאות תמ"ל בחודש בעלות של כ- 200 ₪ בחודש, טיטולים בעלות חודשית של כ- 280 ₪. ביגוד והנעלה – כ- 350 ₪ בחודש. האם לא נחקרה על סכומים אלה. כן ייאמר, כי הסכומים הנטענים סבירים ואף נטענו על הצד הנמוך ולא מצאתי כי האם הפריזה בטענותיה בקשר לצרכי הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

62. בהתייחס לצרכיו הבסיסיים של הקטין שאין צורך בהוכחתם מקובל להעמידם בפסיקה על סך של 1600 ₪ - 1900 ₪ בחודש, לא כולל הוצאות מדור וחינוך והינם בגדר הידיעה הכללית השיפוטית (ר' למשל עמ"ש 51056-09-20 וההפניות שם בסעיף 20 לפסק הדין).
63. במקרה דנן, מלוא נטל גידול הקטין מוטל על שכמי האם שנושאת לבדה בכלל צרכיו, ללא הבחנה, שכן כאמור לא מתקיימים כלל זמני שהות בין האב לקטין ואין כיום צפי לקיומם.
64. לא מצאתי כי מקרה זה מצדיק הפחתה של מזונות הקטין ממזונות המינימום המקובלים בפסיקה. התובעת עתרה לקבוע סכום של 1,500 ₪ וכאמור בפסיקה שצוינה לעיל, סכום זה לא רק שאינו חריג ביחס לסכומים המקובלים כסכום הכרחי לכיסוי צרכיו של קטין, אלא שהוא נמצא על הרף הנמוך.
65. לאחר גיל 6, נהוג לחלק את צרכי הקטינים לצרכים תלויי שהות ושאינם תלויי שהות, בהם נושאים ההורים בהתאם ליכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם והיקף זמני השהות עם הקטין בפועל וכן נסיבות המקרה.
66. אמנם הלכת בע"מ 919/15 קובעת כי לאחר גיל 6 על שני ההורים לשאת בנטל צרכי הקטינים כאמור לעיל, ואולם, בנסיבות אלה, בהתחשב בכך שהאב למעשה לא לוקח כל חלק בגידול הקטין ולא מקיים עמו כל קשר, וכן בהתחשב בפערי ההכנסות של הצדדים, לא מצאתי לנכון לשנות את סכום המזונות בגיל 6 שנים בהתאם להוראות בע"מ 919/15.
- "כידוע, זמני השהות מהווים מעין תשלום מזונות בעין ועל כן היקפם משפיע באופן ישיר על גובה הצרכים ההכרחיים שנוטל על עצמו כל הורה – בפרט צרכים שהם תלויי שהות. ראו בהקשר זה עמ"ש 1180-05-14 א' א' נ. מ' א' מיום 26.03.2015".** (תלה"מ (חיפה) 27248-03-22 ו.א.נ' מ.ס (פורסם במאגרים 12.05.2022).
67. אינני סבור כי פרשנות נכונה של בע"מ 919/15 פירושה צמצום בחובת תשלום המזונות להורה המתנכר ליוצא חלציו התנכרות מוחלטת. מדובר בתוצאה בלתי סבירה, כאשר צד אחד נושא במלוא הנטל של גידול קטין לבדו, נטל שלא תמיד ניתן לכמת בכסף, ואילו צד אחר נמנע מכל קשר עם הבר ומצהיר כי גם אינו רוצה קשר בעתיד.
68. בהקשר זה אפנה לפסק דינו של כב' השופט בן שלו בתלה"מ (ב"ש) 1644-04-19 מיום 11.2.21 (פורסם במאגרים), שקבע בעניין שהובא בפניו, שם התקיימו זמני שהות מצומצמים מאוד, כי אין להפחית מסכום דמי המזונות לאחר גיל 6 וכי יש לתת לקיום זמני שהות מצומצמים משקל מכריע בקביעת הנטל הכלכלי המוטל על כל הורה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

69. קל וחומר, בענייננו, שעה שזמנים כאלה לא מתקיימים כלל ועל פי הצהרות האב גם לא יתקיימו בעתיד.

70. לסכום המזונות יש להוסיף **מדור והחזקת מדור** – האם טענה להוצאות של 3,460 ₪ בחודש סכום המורכב מתשלומי שכ"ד 2,500 ₪; חשמל 390 ₪; מים 80 ₪; ארנונה (אחרי הנחת של אם יחידנית) 150 ₪; גז 50 ₪; כבלים הוט 290 ₪; הסכומים שנטענו אינם חריגים ואף נטענו על הצד הנמוך כאשר חלקו של הקטין מחושב לפי 30% מהסך הכולל של הוצאות המדור והחזקתו. יחד עם זאת, יש להניח כי התובעת, בהיותה אם יחידנית בעלת הכנסות נמוכות, תהא זכאית לסיוע בשכר דירה שיכול להגיע לסכום של 1,090 ₪, או לשכר דירה מופחת בדיוור ציבורי. על כן אני סבור כי הסכום שנקבע כדמי מדור בסך של 700 ₪ הוא סביר בנסיבות הענין ולא מצאתי שיש לשנותו, בפרט שסכום המזונות הכולל אינו מופחת בעת שהקטין יגיע לגיל 6 שנים.

71. לאור כל האמור מזונות הקטין, לרבות הוצאות המדור ואחזקתו יעמדו, על סך של 2,000 ₪ לחודש (להלן: "דמי המזונות").

72. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של התובעת, כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן פעם בכל 6 חודשים (עדכון ראשון במזונות חודש 1/24) ללא חיובים רטרואקטיביים.

73. דמי המזונות הנ"ל ישולמו לידי האם עד שימלאו לקטין שמונה עשרה (18) שנים או עד לסיום לימודיו התיכוניים – לפי המאוחר מבין שני המועדים הנ"ל.

74. ממועד סיום לימודיו התיכוניים ו/או הגיעו לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים), ועד לסיום שירותו הצבאי הסדיר בחובה או השירות הלאומי, ישלם האב לידי האם, תשלום מזונות חודשי בשיעור של שליש מדמי המזונות האמורים לעיל (בתוספת הפרשי הצמדה למדד הבסיס).

75. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטין, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

76. הצדדים יישאו בהתאם ליחס ההכנסות, היינו 65% האב ו- 35% האם, בהוצאות רפואיות חריגות מכל מין וסוג שהוא, לרבות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים לרבות אבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא, אלא א"כ החזר מתקבל מביטוח פרטי הממומן ע"י הורה אחד בלבד שאז רק ההורה המממן זכאי ליהנות מהחזר זה. הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן השירות.

77. כל הוצאה רפואית כנ"ל תעשה על יסוד אסמכתא מגורם רלוונטי המאשר את נחיצותה, אשר תועבר מהורה אחד לשני בתקשורת המתועדת טרם הוצאת ההוצאה/קבלת הטיפול, על מנת לאפשר להורה השני לבדוק האמור בתוך 10 ימים מיום משלוח האסמכתא.

78. הצדדים יישאו, בהתאם ליחס ההכנסות, כמפורט לעיל, בהוצאות החינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית לאחר קיזוז מענק הלימודים שמשולם מטעם המל"ל – כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות, טיולים, מסע לפולין, חוגים (חוג אחד לפחות ומעבר לכך בהסכמת ההורים), שיעורי עזר (ככל שלא תהיה הסכמה בין ההורים ע"פ המלצת מחנך/ת, יועצת/ת או המורה המקצועית/ת), חינוך בלתי פורמאלי בקיבוץ או תנועת נוער, קייטנות, הצדדים רשאים לשלם את התשלום ישירות לנותן השירות.

79. כל הוצאה חריגה אחרת שלא נכללת לעיל, יישאו בה שני ההורים בחלקים שווים ובלבד ששני ההורים הסכימו להוצאה זו באופן מתועד (לרבות בתקשורת המתועדת).

80. לעניין ההוצאות החריגות: כל הודעה ו/או מידע לרבות מסמכים, יועברו באחד מאופני התקשורת הבאים (להלן: "תקשורת מתועדת"): תקשורת סולרית (כגון whatsapp) /מיייל/דואר רשום, כאשר ההורה השולח איננו מחויב להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את ההודעה אלא כי שלח לו באחד מאופני התקשורת המפורטים לעיל. כל העברה באופן אחר תחייב את ההורה השולח להוכיח כי ההורה השני קיבל לידי את המידע/מסמכים.

81. הורה אשר יישא במלוא הסכומים בגין ההוצאות המפורטות לעיל ("ההורה המשלם") יקבל מהורה השני ("ההורה החייב") את חלקו בהתאם לאמור לעיל, וזאת בתוך 10 ימים מיום

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

שההורה המשלם שלח להורה החייב בתקשורת המתועדת דרישה בצירוף האסמכתא הרלוונטית על התשלום הנדרש, ובתנאי שהמשלוח ייעשה לא יאוחר מחצי שנה לאחר ההוצאה. לחילופין רשאי ההורה החייב להודיע לאחר בתקשורת המתועדת בתוך עשרת הימים דלעיל, כי הוא ישלם את חלקו ישירות לגורם נותן השירות.

תביעה כספית נזיקית

82. האב הגיש תביעה כספית נגד האם בה עתר לחייבה בתשלום פיצויים בסך של 250,000 ₪ בגין עוולת התרמית וגניבת זרע, פגיעה בפרטיות ועוגמת נפש.

כן התבקש פסק דין הצהרתי לפיו על האם לשפות את האב בגין כל סכום שייפסק נגדו במסגרת ההליכים המתנהלים בין הצדדים.

תמצית טענות האב

83. הצדדים רווקים המתגוררים בXXXXX ניהלו קשר מיני מזדמן במשך מספר חודשים, ממנו נולד הקטין ביום XX.XX.2019.

84. האם נהגה לפתות את האב להגיע לקיים עמה יחסים באמצעות תמונות וסרטונים בעלי אופי מיני. לימים הסתבר לאב כי כל רצונה של האם היה להביא ילד לעולם ובכל מחיר, אפילו במחיר של גניבת זרע.

85. האם קיימה יחסים לא מוגנים עם האב לאחר שהציגה בפניו מצג שווא לפיו נוטלת גלולות למניעת הריון, במטרה להרות ממנו ולכפות עליו אבהות. עוד הציגה מצג שווא לפיו היא מקיימת יחסי מין עם גברים נוספים במטרה שהתובע יבלע את הפיתיון ויסיר מגנותיו. האב היה סבור כי שני הצדדים מבינים כי מדובר בקשר מיני בלבד, לטענתו וידא עם האם מספר פעמים שהיא נוטלת גלולות מה שהסתבר בדיעבד כשקר. האם, שידעה מה מצבה הרפואי והסיבות שבעטין לא יכולה הייתה ליטול גלולות, הייתה צריכה לדרוש שימוש באמצעי מניעה כגון קונדום.

86. האם הפרה במכוון הסכם בינה לבין התובע לקשר מיני בלבד. בין הצדדים לא הייתה כל כוונה ליצירת מסגרת מחייבת. בעל כורחו הפך התובע לאב המשפטי של היילוד, אף אם זה הגיע לעולם בניגוד לרצונו וכתוצאה ממעשה רמייה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

87. הבשורה על אבהותו, ללא ידיעתו ובניגוד לרצונו, המיטה על האב אסון כבד. לאחר שהבין האב שהאם הרתה במרמה ובזדון, החלה הדרדרות במצבו הנפשי והוא נזקק לטיפול בתרופות פסיכיאטריות.
88. האב נפגע קשות כתוצאה ממעשיה של האם וההבנה שהיא גנבה את זרעו. האם המשיכה בתחבולות ובסקרים שעה שגרמה לו להאמין שהיא מתכוונת לבצע הפלה. האב הגיע לאסוף את האם ולהסיע אותה לבית החולים לביצוע ההפלה אך היא לא הגיעה וניתקה עמו קשר.
89. התובע החל לסבול מחרדות ודיכאון ולהימנע ממפגשים חברתיים ומקומות בילוי.
90. האם הפיצה בקרב מכריה ומכרי האב ואף אנשים זרים, שהיא בהריון וכי הוא אבי העובר, פרסום שפגע אנושות בפרטיותו והמיט בושה עליו ועל משפחתו.
91. עם התקדמות ההיריון החלה האם להטריד את האב ואמו בדרישות שייקח אחריות, והטרידה את בת זוגו הנוכחית. האב צירף מסרונים מאת האם לראייה לאמור.
92. האם הודתה שחששה שלא תוכל להרות באם תבצע שוב הפלה, לאחר שהרתה בעבר מגברים שונים וביצעה שלוש הפלות וכריתת חצי מרחמה, אך הבהירה לאמו של האב כי היא לא תבקש ממנו דבר. הבטחת האם לפטור את התובע מהוצאות גידול הקטין מוכיחות כי כל רצונה היה להפוך לאם גם במחיר של גידולו לבדה.
93. האם רמסה את זכויותיו הבסיסיות ופגעה בכבודו ובחירותו.

טענות האב לעניין ראשי הנזק

94. עולת התרמית – גניבת זרע – התובע העמיד תביעתו בגין רכיב זה על סך של 100,000 ₪.
95. התובע הוטעה על ידי האם שגרמה לו להאמין שהיא נוטלת אמצעי מניעה. האם הסתירה את מטרת היחסים בין הצדדים באמצעות מניפולציות ושקרים תוך שהיא מתכוונת לגרום לתובע להאמין במצג הכוזב שהציגה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

96. האם הסתירה מהאב ומבית המשפט את מצבה הבריאותי (כריתת חצי רחם) ורק בחקירתה הודתה כי לא נטלה גלולות עקב תופעות הורמונליות, אך לא הציגה כל ראיה לתמוך בטענות שאיננה יכולה ליטול גלולות או מסמך רפואי המעיד על כריתת חצי רחם. הסתרת מצבה הרפואי מהאב והפסקת נטילת הגלולות מוכיחים כי האם תכננה להרות בשל החשש כי בעתיד לא תוכל להפוך לאם.

97. מעשי האם מקיימים את יסודות עולת התרמית (סעיף 56 לפקודות הניקיון) והפרת חובת תום הלב וחובת האמון המוגברת שיש להחיל על מערכות יחסים זוגיות.

98. בנוסף להורות בכפייה, נגרם, ועוד ייגרם, לתובע נזק ממוני כבד ו-נזק לא ממוני.

99. הנזק הממוני. בשל הצורך להשתתף במימון הילד וחיובו במזונות הקטין וכן בשל הוצאות ההליכים המשפטיים שנכפו עליו. התובע עותר לחייב את האם בשיפוי בגין כל סכום שייפסק כנגדו בתביעות שהגישה האם, לרבות בגין מזונות הקטין.

100. הנזק הלא ממוני

פגיעה בפרטיות – התובע העמיד תביעתו בגין רכיב זה על סך של 100,000 ₪. האם הטרידה את התובע, אמו וזוגתו, שלחה אליהם מסרונים רבים תוקפניים ומשפילים, וכן ניסתה לחבל בקשר הזוגי. האם הפיצה את דבר הריונה בכל רחבי העיר, ללא הסכמת התובע ובמטרה לפגוע בו. פרסום דבר ההיריון הסב לתובע נזק ופגיעה בצנעת הפרט. הפרת הוראות סעיף 2(11) לחוק הגנת הפרטיות.

עוגמת נפש לתובע ולמשפחתו – התובע העמיד תביעתו בגין רכיב זה על סך 50,000 ₪. מעשי התרמית של האם גרמו למשפחתו נזק בלתי ממוני, עוגמת נפש ובושה גדולה נוכח הצאצא שנכפה עליהם. ההיריון והולדת הקטין פוגעים גם במערכת היחסים של התובע עם זוגתו.

פגיעה בזכות יסוד ובאוטונומיה – התובע טוען כי נפגעו זכויות היסוד שלו לרבות חירותו להחליט שלא להיות הורה לילד. הפגיעה בזכויותיו גרמה לו לנזקים נפשיים מוסריים וכלכליים כבדים בהם יישא כל ימי חייו.

101. בגין סך כל נזקיו תובע האב תשלום פיצויים בסך כולל של 250,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

102. כיום, בשונה מבעבר, ניתן למצוא פסקי דין המקבלים את טענות הגבר בתביעות בגין גניבת זרע וזכותו לשיפוי, וכן הטלת האחריות על ההיריון הלא רצוי על האישה ופסיקת מזונות מינימאליים עקב כך.
103. האם ידעה שהיא עלולה לאחר את הרכבת והחליטה לקיים יחסי מין ללא הגנה בתקווה להרות ולפיכך יש להטיל עליה את מלוא האחריות להריון, למעשה המרמה ולנוקי התובע.

תמצית טענות האם

104. הצדדים ניהלו מערכת יחסים לאורך כשנה.
105. לטענת האם, בתחילת הקשר השתמשה בגלולות למניעת הריון אך לאחר שסבלה מתופעות לוואי הורמונליות, הפסיקה לקחת ועדכנה בכך את התובע. למרות זאת, המשיכו בקיום יחסים לא מוגנים, בהסכמה ולא בתחבולות כפי שנטען, מספר חודשים עד שהאם הרתה.
106. עם היוודע דבר ההיריון ניתק התובע קשר עמה (למעט בהתחלה כאשר ניסה לקחת אותה לבצע הפלה) ומסרב לקיים כל קשר עם הקטין.
107. האם לא תכננה להרות מהתובע, וטענה כי בתחילה ההיריון היה לא רצוי גם מבחינתה. לטענתה, החליטה להשאיר את העובר רק לאחר שרופא הנשים אמר לה כי מאחר שחלתה בעבר בוורוס הפילומה ועברה 3 הפלות, קיים סיכוי סביר שאם תבצע הפלה נוספת לא תוכל להרות עוד. לדבריה, אף נקבע לה תור לוועדת הפלות אך החליטה שלא לקחת סיכון ולהמשיך עם ההיריון.
108. טענה של גניבת זרע התקבלה בישראל במקרים בודדים בלבד ובנסיבות חריגות מאוד. האם הפנתה לפסיקה לפיה מאחר שהולדת ילדים היא תוצאה אפשרית לאחר קיום יחסי מין אין לקבל טענות התובע כי נגרם לו נזק ממוני בדמות חיוב במזונות, כתוצאה מקיום יחסי מין מהם נולדו ילדים.
109. התובע לא עמד בנטל המוגבר להוכיח קיום יסודות עילת התרמית, ולא הוכיח כי נגרם לו נזק ממוני. האם מכחישה כי הונתה את התובע כפי שנטען, וטענה כי למרות שעדכנה את

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

התובע בך שהפסיקה לקחת גלולות התובע שבחר שלא להשתמש באמצעי מניעה חלופי. האם הרתה לאחר כשנה של קיום קשר מיני רצוף.

110. עדות התובע מלאה בסתירות, כך למשל טען התובע כי הוא סמך על הנתבעת שהיא נוטלת גלולות, אך מנגד העיד בחקירתו הנגדית ששאל אותה פעמים רבות לאורך הקשר האם נוטלת גלולות והיא תירצה והסתירה ממנו מידע בעניין. ברור מדברים אלה כי התובע לא האמין לנתבעת, אך בכל זאת לא ראה לנכון להשתמש באמצעי מניעה אחרים. בנוסף, התובע ידע, כך לטענתו, שהנתבעת מקיימת יחסי מין עם אחרים אך לא השתמש בקונדום.

111. למרות שהתובע מנסה להציגה כאישה רודפת בצע האם העמידה את סכום תביעתה על הרף הנמוך ביותר בפסיקה.

112. יש לדחות גם את הטענות לפגיעה בפרטיות. אין כל סוד בכך שהתובע הוא אביו של הקטין, אין בפרסום הורותו משום פגיעה באב, ולא הוכח כי נגרם לתובע נזק בר פיצוי. האם שיתפה את דבר הריונה עם משפחתה ומעגלי התמיכה הקרובים שלה.

113. על האם הופעלו לחצים עצומים על ידי התובע ובני משפחתו, והיא ספגה השפלות וניסיונות להשפיע עליה לבצע הפלה ונאלצה להגיב ולהתגונן מפני ההאשמות. אמו של התובע פנתה גם לאביה של האם בניסיון ללחוץ עליה לבצע הפלה ואף הציעה לה סכומי כסף. לטענתה, עקב הלחץ שהופעל עליה אמרה באחת ההזדמנויות שאם התובע לא מעוניין בכך מבחינתה שלא יכיר בו ולא ישלם, אך לא התכוונה לוותר על הזכויות המגיעות לקטין מאביו.

114. האישורים הרפואיים שצורפו מעידים כי תלונות התובע לנזקים נפשיים נעשו עם התקדמות ההליך המשפטי ולצורך ההליך בלבד. מיד לאחר הפרידה מהאם החל התובע בזוגיות חדשה ונראה באירועים חברתיים, עובדה המלמדת שהמשיך בחייו ולא שקע בדיכאון כפי שנטען.

115. התובע לא הוכיח כי מעצם הפיכתו לאב נרמסו זכויות הבסיסיות ולא הוכיח כי נעשה מעשה רמייה.

116. התובע, שיכול היה להשתמש באמצעי מניעה אחרים (קונדום) נמנע מלקחת אחריות על מעשיו ותוצאותיהם ואין לו אלה לבוא בטענות רק כלפי עצמו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

117. עוד בטרם "צלילה" לטענות הצדדים ולראיות שהובאו על ידם, יש לומר את שבעיני הוא כמעט מובן מאליו: הביטוי "גניבת זרע" הוא במובן מסוים אוקסימורון. הרי מבחינה מעשית וביולוגית לא ניתן "לגנוב" זרע, ולבעליו של הזרע יש אוטונומיה מוחלטת ושליטה בלעדית על מניעת האפשרות שיעשה שימוש בזרעו למטרת הבאת ילד לעולם שהוא לא התכוון לה.

118. מכאן שיש להעלות את השאלה המקדמית האם "ניזוק", שיש לו אפשרות מלאה ומוחלטת, ללא קשר להתנהגות האחר, למנוע את נזקו באופן מלא הוא בבחינת זכאי לפיצוי בגין "הנזק" שנגרם לו, ושאותו כאמור הוא יכול היה למנוע.

119. לטעמי התשובה לשאלה זו היא שלילית. כאשר התובע יכול למנוע את נזקו באופן מלא על פי בחירה שלו בלבד וללא כל קשר להתנהגות האחר, הוא אינו יכול לטעון כי מגיע לו פיצוי בגין אותו "נזק" שנגרם לו ושאותו הוא היה יכול למנוע באופן מלא ועצמאי.

120. אמת הדבר, חובת הזהירות בעת קיום יחסי מין לא מוגנים חלה על שני הצדדים, הסיכון שכל אחד מהם נוטל על עצמו הוא שלו בלבד והוא לא יוכל להטיל את האחריות או האשם על הצד השני. היעלה על הדעת כי אישה תתבע את האיש בניזיקין רק משום שהרתה ממנו בעת שסמכה על "מילתו" כי הוא אינו פורה או כי יקיים יחסים באופן "מוגן"? באותה מידה אין האיש יכול להטיל את האשם על האישה.

121. בית המשפט העליון עמד על כך כבר לפני כמעט 30 שנה בקובעו כי:
"אולם נקיטת אמצעי זהירות מפני כניסה להיריון אין בה ולא כלום כדי לשחרר כל צד מן האחריות המשפטית למעשיו ולתוצאותיהם, אם יש תוצאות כאמור. גבר המקיים יחסי מין צריך להיות ער לכך כי בעשותו כן הוא נוטל על עצמו אחריות לכל התפתחות היכולה לנבוע בדרך הטבע מקיום היחסים. רצונו או אי-רצונו בהולדת ילד אינם רלוואנטיים, כי אין לאדם שליטה אבסולוטית באפשרויות הביולוגיות היכולות לנבוע מקיום יחסי המין"
(ע"א 5942/92 סעיף 9 לפסק הדין מיום 10.8.94 (פורסם במאגרים)).

122. על כל האמור לעיל ניתן להוסיף שאלה: האם בואו של ילד לעולם, יהיו נסיבות בואו אשר יהיו, יכול להיחשב כ"נזק" הגורר אחריו פיצוי. אני סבור כי יש קושי מהותי להגדיר לידת

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

ילד כ"נזק" שיש לשלם בגינו פיצוי. הן התוצאה – הולדת ילד – בוודאי שאינה יכולה להיחשב לעוולה, אך גם קיומה של תרמית, שלא הוכחה במקרה שלפני, אינה מספיקה כדי לקבוע אחריות לנזק הגוררת אחריה פיצוי. עמד על כך בית המשפט המחוזי בתל אביב: "הממצא העובדתי בדבר התקיימותה של המרמה אין בו, כשהוא ניצב לבדו, להביא מניה וביה למסקנה אוטומטית בדבר קיומה של אחריות, בהינתן שאלה עקרונית - ערכית האם תרמית שתוצאתה הינה הענקת חיים לילוד חי ובריא – מהווה עילת תביעה ראויה, בהינתן קושי מוסרי להתבונן על הולדת ילד כעל נזק"

ע"א (ת"א) 4438-01-14 מיום 26.2.15 (פורסם במאגרים).

123. ולאחר שאמרנו את כל אלה נבחן את טענות האב המשתית את תביעת הפיצויים על שלושה ראשי נזק: בגין עוולת תרמית נתבע 100,000 ₪. בגין פגיעה בפרטיות נתבע 100,000 ₪ ובגין עוגמת נפש לנתבע ומשפחתו נתבע 50,000 ₪. נדון בהם לפי סדרם.

עוולת התרמית

124. חמישה יסודות מקימים את העוולה הנזיקית של תרמית הקבועה בסעיף 56 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש):

(א) היצג כוזב של עובדה.

(ב) העדר אמונה באמיתות ההיצג,

(ג) כוונה שהתובע יוטעה ע"י ההיצג, ויפעל בהסתמך עליו.

(ד) התובע הוטעה ופעל על סמך טעותו.

(ה) התובע סבל נזק ממון עקב פעולתו על סמך ההיצג".

(ע"א 614/84 ספיר נ' אשד (פורסם במאגרים, 09.04.87))

125. מידת ההוכחה הנדרשת מן התובע בעוולת התרמית הינה מרובה יותר מן הנדרש כרגיל בתביעות אזרחיות והנטל להוכחת עוולת התרמית הוא כבד (ע"א 4842/05 מיום 12.8.2007 פורסם במאגרים).

126. אומר כבר עתה כי לאחר ששמעתי את הצדדים אני סבור כי התובע לא הרים את נטל ההוכחה, ולא הוכיח קיומו של מצג שווא מכוון או רשלני, לא הוכח כי הנתבעת התכוונה להטעות את התובע ולא הוכח כי התובע סבל מנזק ממוני כלשהו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

127. עיקר טענתו של הנתבע מבוססת על הגרסה כי הנתבעת אמרה לו שהיא לוקחת גלולות והוא סמך על דבריה כי היא אכן עושה כן. הנתבעת הגדיר את מערכת היחסים בין הצדדים כיחסים מזדמנים. אלא שמתוך העדויות עולה כי אין מדובר ביחסים חד פעמיים או נדירים. מהעדויות עולה כי היחסים בין הצדדים התפרסו על פני כמעט שנה שלמה, והם הופסקו רק לאחר שנודע לתובע כי הנתבעת בהיריון (עמ' 16 ש' 14-15). לאור התמשכות היחסים לא ניתן לקבל את הטענה כי הנתבעת זממה להרות מהתובע מלכתחילה, שהרי אין מדובר באירוע בודד ומתוכנן אלא במספר רב מאד של פעמים שהצדדים היו בקשר שכלל קיום יחסים. התובע עצמו העיד כי לא סמך על הנתבעת כי היא נוטלת גלולות והוא שב ושאל אותה אודות כך מספר פעמים.

128. טענת התובע כי הוא "סמך" על דברי הנתבעת כי היא נוטלת גלולות סותרת חזיתית את עדותו בבית המשפט.

ש. האם כששאלת אותה שוב ושוב לגבי הגלולות שהיא נוטלת אם היא באת לוקחת אותם.

ת. תמיד שאלתי ותמיד היו לה תירוצים להסתיר ממני את הדבר הזה.

ש. רצית לראות חפיסת גלולות והיא לא רצתה להראות לך אותה.

ת. היא תמיד נמנעה מלהראות לי את הדבר הזה או להוכיח לי את הזה, אני מדבר על גלולות.

ש. שאלת והיא לא נתנה לך כמה פעמים והיא לא הסכימה, אז לא שמת קונדום.

ת. זה היה בשלבים המאוחרים של הסקס

(עמ' 18 ש' 5-10)

129. מעדות התובע עולה כי לא רק שהוא לא האמין לנתבעת כי היא נוטלת גלולות, אלא שהוא חשד בה כי היא אינה עושה כן. עוד עולה מעדותו כי הנתבעת לא הציגה בפניו מצג כוזב אלא נמנעה מלהציג בפניו את שהוא טוען כי הוצג בפניו.

130. הדעת נותנת כי אילו רצתה הנתבעת להציג מצג שווה בפני הנתבע היא הייתה יכולה להראות לו חפיסת גלולות, ולטעון כי היא נוטלת אותן מבלי שטיטול אותן בפועל. דווקא עדות התובע עצמו מחזקת את טענת הנתבעת כי לא הוצגה עובדה כוזבת בפני התובע.

131. גרסתה של הנתבעת הייתה כי בתחילה היא לקחה גלולות אלא שהפסיקה בשלב מסויים בשל תופעות לוואי הורמונליות. גרסה זו לא נסתרה. למעשה התובעת כלל לא נחקרה על

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

- גרסתה זו. התובעת העידה כי עדכנה את התובע בדבר הפסקת לקיחת הגלולות והוא ידע על כך, אך שני הצדדים המשיכו לקיים יחסים לא מוגנים, כאשר הם נוטלים על עצמם סיכון כי יחסים אלה בסופו של יום יניבו פרי בטן.
132. מהאמור לעיל עולה כי הנתבעת לא הציגה בפני התובע מצג כוזב. גם אם אקבל את גרסת התובע כי הוא ניסה לחקור בענין והנתבעת תירצה תירוצים, הרי שלכל היותר הושארה שאלת השימוש בגלולות בעמימות. מכל מקום מצג כוזב לא היה כאן.
133. התובע טוען כי הנתבעת כוונה לכך שהנתבע יוטעה על ידי המצג, כאמור נטילת גלולות, ויפעל בהסתמך עליו, היינו, יקיים עמה יחסים לא מוגנים.
134. התובע טען כי הנתבעת למעשה טמנה לו פח, תכננה את ההריון תכנון מוקדם, הציגה בפני התובע מצג שווא כי היא נוטלת גלולות ועל יסוד מצג שווא זה הוא קיים איתה יחסים לא מוגנים.
135. גרסתו זו של התובע אינה מתיישבת עם ההגיון ועם השתלשלות האירועים שעליהם אין מחלוקת בין הצדדים.
136. לאחר שהנתבעת גילתה כי היא בהריון היא בישרה על כך לתובע. מאותו רגע ניתק עמה התובע קשר. אין חולק בין הצדדים כי ההריון לא היה מתוכנן. הנתבעת, אולי בשל לחץ מצד משפחתו של התובע או בשל רצונה שלה, ביררה את האפשרות לבצע הפלה (סעיף 10 לתצהיר הנתבעת). מהבירור שנעשה אצל רופא נשים עלה כי מצבה הרפואי של הנתבעת מעמיד אותה בסיכון כי לא תוכל להרות שוב. בנסיבות אלה העדיפה הנתבעת להמשיך בהריון מאשר ליטול את הסיכון שלא תוכל להרות בעתיד ותישאר חשוכת ילדים.
137. גרסה זו של הנתבעת נותרה מוצקה גם לאחר חקירתה. אומנם הוטח בנתבעת כי היא תכננה את ההריון מראש, אך טענה זו אינה יכולה לעמוד ביחד עם העובדה כי הנתבעת פנתה בבירור לביצוע הפלה. הרי מי שמבררת את האפשרות לבצע הפלה היא מי שעצמה הופתעה מההריון הלא מתוכנן וביקשה לבדוק את האפשרויות העומדות בפניה, לרבות ביצוע הפלה.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

138. לאור האמור, לא רק שהנתבעת לא התכוונה שהתובע יוטעה על ידי מצג (שכלל לא הוצג על ידה) אלא שהיא עצמה הופתעה מהתוצאה של הכניסה להיריון, על אף שכאמור אין מדובר בתוצאה בלתי מסתברת לאור העובדה כי הצדדים קיימו יחסים לא מוגנים על פני תקופה ארוכה ובתדירות גבוהה.

139. פועל יוצא הוא כי גם התנאי המחייב כוונה מצד הנתבעת, להטעות את התובע ולגרום לו לפעול בהסתמך על אותו מצג שהוצג על ידה, אינו מתקיים בענייננו.

140. התובע טען כי כתוצאה מלידת בנו, מבלי שהוא התכוון להיות אב, הוא נפגע ברמה הנפשית, החל לסבול מדיכאון, נמנע ממפגשים חברתיים ותפקודו בעבודה נפגע. הנתבע צירף תעודות רפואיות והפניה לפסיכיאטר (סעיף 46 לתצהיר הנתבע).

141. בעדותו הסתבר כי התובע עובד באותו מקום עבודה כבר 5 שנים. היקף עבודתו לא השתנה וגם שכרו לא נפגע (עמ' 15 ש' 27-34). התובע טען כי הפגיעה בעבודתו מתבטאת בכך שהוא לא יכול להתקדם לתפקידי ניהול. התובע לא פירט דבר ביחס לאפשרויות הקידום שלו, או למה אלו נעצרו דווקא עכשיו. התובע ציין כי הוא עובד בחברת "XXXX" מזה 5 שנים כXXXX באותו תפקיד. טענותיו בדבר "חוסר תפקוד" נותרו תלויות על בלימה. לא הובאה עדות המעסיק בדבר חוסר תפקוד או פגיעה בעבודה ולא הובאה כל ראיה כי נבלמו אפשרויות קידום של התובע.

142. לאור האמור אני קובע כי התובע לא הוכיח את המרכיב החמישי בעוללת התרמית והוא כי נגרם לו נזק ממוני עקב פעולתו על סמך המצג.

143. אציין כי בענין הנזק הממוני נפסק כי אין מדובר בנזק כללי שאינו ניתן לכימות ומדידה. על הנזק להיות כפי המוגדר בפקודת הנזיקין "הפסד או הוצאה ממשיים הניתנים לשומה בכסף ואפשר למסור עליהם פרטים". אין חולק כי נזק כזה לא נגרם כלל לתובע ובוודאי לא הוכח.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

144. עוד נפסק כי בהיעדר נזק ממוני כלל לא ניתן לפסוק פיצוי בגין עוולת התרמית:
"בכל האמור ליסוד החמישי, הוא נזק ממוני - לצורך פסיקת פיצוי בגין עוולת התרמית נזק ממון הוא תנאי בלעדיו אין. לא ניתן לפסוק אך פיצוי לא ממוני בעוולה של תרמית, שכן קיומו של נזק ממוני הוא אחד מיסודותיה של העוולה" ראו: עמ"ש 40897-12-13 פלוני נ' פלונית [פורסם במאגרים] (15.11.2016); תלה"מ (משפחה י-ם) 40832-12-19 ב.ר נ' ה.ר [פורסם במאגרים] (12.10.2020).

טענת הפיתוי

145. התובע חזר פעם אחר פעם על הטענה כי הנתבעת פיתתה אותו לקיום יחסים ולפיכך יש להטיל עליה את האחריות המלאה לתוצאה של אותם יחסים – בואו של הקטין ר' לעולם. התובע ציין בתצהירו כי הנתבעת שלחה לו סרטונים ותמונות בעלות אופי מיני והכל כדי לפתות אותו להגיע למפגשים מיניים.

146. בטענה זו אין ולא כלום. כבר לפני 30 שנה בקרוב פסק בית המשפט העליון (כב' הנשיא שמגר ז"ל) את הדברים הנוכחים הבאים:
"המערער העלה בבית המשפט קמא את הטענה כי יחסי המין עם המשיבה היו תוצאה של פיתוי על-ידיה, ולטעמו פוטרת אותו התנהגותה של המשיבה מחובתו לזון את הקטין. טענה זו מופרכת מעיקרה. גבר המקיים יחסי מין עם אישה, בין בעקבות פיתוי ובין בלעדיו, אחראי לתוצאות הטבעיות של מעשהו. פיתוי אינו מעשה מירמה; מי שאינו יכול לעמוד בפיתויים לסוגיהם אינו פטור בשל כך מאחריות למעשיו"
(ע"א 5464/93 מיום 24.8.94 (פורסם במאגרים))

147. לנוכח כל המפורט לעיל התובע כשל בהרמת הנטל הכבד המוטל על מי שטוען לעוולת התרמית. אף לא אחת מיסודות העוולה לא הוכחו על ידיו ולגבי חלק מהן אף הוכח ההיפך.

הפרת חוזה מצד הנתבעת

148. התובע טען כי הנתבעת הפרה במודע הסכם שהיה בינו ובינה לפיו הקשר ביניהם הוא קשר מיני בלבד ואפילו לא קשר חברי (סעיף 4 לסיכומי הנתבע).
149. טענה זו נטענה בעלמא. התובע לא הוכיח כי היה הסכם בין הצדדים, לא כל שכן הסכם מחייב. יתרה מכך, התובע עצמו הודה כי יש תמונות מאירועים של שניהם בהם הם נראים מחובקים. אומנם אין הדבר מלמד כי הצדדים היו בני זוג, אך בוודאי שההיכרות והיחסים ביניהם לא נותרו במישור המיני בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

150. מעבר לאמור, דווקא טענתו של התובע כי הקשר היה מיני בלבד ללא כל קשרי חברות המבוססים על אמון והערכה הדדיים, מביאים למסקנה כי לא ייתכן שהצדדים כרתו ביניהם הסכם או חוזה מחייב שמצריך יחסים של אמון הדדי בדרגה גבוהה, בפרט שאין כל ראיה כי חוזה כזה אכן נכרת בין הצדדים.

151. לאור האמור גם טענתו של התובע בדבר מחוייבות חוזית שהופרה נדחית.

פגיעה בפרטיות ועוגמת נפש

152. אציין כבר בראשית כי בסיכומיו לא טען התובע דבר וחצי דבר בקשר לנזק שנגרם לו כתוצאה מפגיעה בפרטיותו. בתצהירו ובכתב הטענות טען התובע כי הנתבעת פרסמה את דבר אבהותו ברבים עוד בטרם התבררה תביעת האבהות.

153. אינני סבור כי פרסום העובדה כי התובע הוא אבי הקטין שנולד לנתבעת יש בו משום פגיעה כלשהי או פגיעה בפרטיותו של התובע. האם יש להסתיר מהקטין, כיום כבר בן 4 שנים, ומבני המשפחה מיהו אביו של הקטין? האם אין זו זכותו של הקטין לדעת מיהו אביו גם אם אב זה מתנכר לו ואינו רוצה להכיר בו?

154. בני משפחה של התובע עצמו היו אלה שפנו לנתבעת וביקשו, שלא לומר דרשו, כי תעשה הפלה ואף נטען כי הציעו לה כסף עבור ביצוע ההפלה. בנסיבות אלה ברור לחלוטין מדוע הנתבעת הבהירה למען הסר ספק, וכבר מלכתחילה, כי התובע הוא אביו של הקטין עובדה שהתבררה כנכונה ואמיתית.

155. בנסיבות אלה לא ברור כלל כיצד נפגעה פרטיותו של התובע ומדוע העובדה כי הוא אביו של הקטין יש בה משום עניין שהוא פגיעה בפרטיות, לא כל שכן פגיעה המצדיקה מתן פיצוי.

156. גם הטענה לפיצוי בגין עוגמת נפש דינה להידחות. כפי שנקבע לעיל התובע עצמו היה שותף מלא בהבאת הקטין לעולם. ברצונו יכול היה למנוע את ההיריון, אם באמצעות שימוש

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני:

באמצעי מניעה בעצמו ואם באמצעות הימנעות מקיומם של יחסים אינטימיים, וכך גם עוגמת הנפש שנגרמה לו ולמשפחתו כנטען על ידו, הייתה נמנעת.

סיכום

157. תביעת המזונות שהוגשה על ידי התובעת מתקבלת כאמור בסעיפים 71-81 לפסק הדין.

158. התביעה לשינוי שם משפחת הקטין מתקבלת כך ששמו המלא של הקטין יהיה "ר' א' ל' א'" פסק הדין מהווה תעודה ציבורית לצורך רישום במרשם האוכלוסין או בכל מקום המנהל מרשם על פי דין.

159. התביעה הנזיקית-כספית נדחית.

160. לאור התוצאה אליה הגעתי ולאחר שנלקחו בחשבון דחיית הסעד הכספי שנתבע וקבלת תביעות האישה, הדרך שבה ניהלו בעלי הדין את הדיון, מורכבות ההליך, השקעת המשאבים בהכנתו ובניהולו ובסכום ההוצאות שהתבקש, אני מורה כי הנתבע ישלם הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪. מאחר והתובעת הייתה מיוצגת מטעם הלשכה הסיוע המשפטי ישולם הסכום לטובת אוצר המדינה. ההוצאות ישולמו בתוך 30 יום שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

161. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים שבכותרת.

ניתן לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשפ"ג, 16 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

רון ארנון, שופט

בית משפט לענייני משפחה בקריית שמונה

תלה"מ 19313-09-21 א' נ' ל'

תלה"מ 19352-09-21

תלה"מ 25715-11-21

תיק חיצוני: